

1982

BUDAPEST

Budapest

PRO URBE 1982

Huszonegyes — nyerőszám

Munkatársai mesélik róla, mint legjellemzőbbet: ragyogó arccal lépett ki a szobájából (mint a Vöröskereszt budapesti bizottsága elnökének, itt van állandó irodája) és azt mondta:

— Ma öt jogos és fontos egyéni és közügyet próbáltam elintézni, és ebből öt sikerült. Gyorsan kérjenek valamit, mert úgy látszik, ma jó napom van . . .

Életéről, munkásságáról beszélgettünk a kis irodájában. Mindenekelőtt arról, mi minden fűzi Budapesthez.

Itt született Budapesten már az édesapja is. Az édesapa a Budakeszi úton, a fiú, Pesta László a mai Somogyi Béla, az akkori Röck Szilárd utcában. Azután új otthonok, új városrészek: Vadász utca, innen jó messze a Csömöri út, majd a Kuruclesi út és itt az oly fontos évek: a Labanc utcai elemi iskola.

— A Labanc utcai iskolától soha nem szakadtam el — meséli. — Hetvennégy évvel ezelőtt kezdtem oda járni mint hatéves kislány. Most mint kerületi képviselő és lakos, ha a tanács tag ott tart beszámolót, mindig elmegyek. Beülök a kissé szűk padba, és minden mintha tegnap lett volna . . .

Újabb lakások, újabb kerületek. Egy rövid időszak Vácott, majd az akkor még önálló közigazgatási terület: Újpest. Itt volt a városi kórház vezető főorvosa, tisztiorvos. Itt volt lehetősége és bátorsága a legnehezebb időkben üldözötteket bújtatni, hamis orvosi papírokkal menteni, akiket menteni tudott.

Félt? Azt mondja, nem hiszi, hogy félt volna, de hallatlan feszültségben élt, mint mindenki, aki tehetett és tett is valamit egy rettenetes korszak ellen.

Képviselő már 1944-ben, amikor az Ideiglenes Nemzetgyűlés megalakul. Képviselő Újpesten, azután Rákospalotán, s most már hosszú esztendőök óta — immár tizenegyedik alkalommal megválasztva — a II. kerületben.

Gyakran emlegeti tréfásan, hogy 21-nél több társadalmi megbízatást soha nem vállalt. Indokolja: így van ez a hazárdjátékban is, a 21 a jó szám, a 22 már bukás.

Ez a 21 már az újpesti korszakban is limit volt, de ezek között elsőnek említi a felszabadulás utáni megbízatást: az újpesti nemzeti bizottság elnöke volt.

A tennivaló sok volt, az ennyivaló kevés. Olyan sovány még soha nem volt, mint ebben az időben, de a 21 funkció ellátása mellett még jutott erő a romeltakarításra is, hiszen Újpest vezetőinek ebben is példát kellett mutatni.

Hogyan válasszuk ki nyolc évtizedből a legfontosabb éveket? Két dátumot jegyez meg: dr. Pesta László 1950-től 1965-ig a Fővárosi Tanács elnökhelyettese. Az el-

nök dr. Pongrácz Kálmán, a másik elnökhelyettes dr. Nezvál Ferenc.

Emlékek, távirati stílusban:

— Mi 1950 tavaszán munkához láttunk, a tanácsok csak ősszel alakultak. Ekkor kellett előkészíteni a választásokat, a javaslatokat a 22 kerület tanácselnökére, helyettesére; meg kellett találni a megfelelő vbitkárokat. Ez hihetetlenül izgalmas, érdekes munka volt. Ma a Fővárosi Tanácsban öt elnökhelyettes dolgozik, mi akkor mindössze ketten voltunk, s így ma már szinte mosolyognivaló, mi minden tartozott például hozzám. Az egyetlen terület, amihez volt képzettségem és gyakorlatom is, az egészségügy volt. De emellett hozzám tartozott az oktatás, a művelődés, a mezőgazdaság, a begyűjtés, a munkaügy, a lakásgazdálkodás, sőt a sport is.

Tréfásan mondja:

— Most utólag látom, mit csinálhattunk volna jobban. Ha például annak idején végrehajtnánk az egészségügyi integrációt, akkor nem kellett volna az utánunk következőknek ezt már sokkal bonyolultabb körülmények között elvégezni.

— Mi persze mindent jól akartunk csinálni, úgy is hittük, hogy jól csináljuk, s csak később jöttünk rá, mit lehetett volna jobban, másként.

Dr. Pesta László majd másfél évtizeden át mint elnökhelyettes tett nagyon sokat Budapestért, s valójában innen ment „nyugdíjba” 1964-ben, 62 évesen. A nyug-

díj szót idézőjelbe kellett tenni, hiszen a 21 megbízatás ekkor sem csökkent. „Főállás” helyett ekkor vállalta az alelnökséget a Kulturkapcsolatok Intézetében.

Nyugdíjas? A napot ugyanúgy a Lukács uszodában kezdi, mint annak előtte, a tennivalókra ugyanúgy rövid a nap, mint annak előtte. Kis ügyek, egyes emberek ügyei és nagy ügyek, országos ügyek, a város ügyei. Nem rangsorol, mert mindegyiket fontosnak tartja. Fontos, hogy egy választója jogosnak ítélte személyes ügyében eljárjon, és fontos, hogy mint a Parlament egészségügyi és szociális bizottságának vezetője szót emeljen a betegellátás javításáért, a családok könnyebb életéért vagy mint budapesti képviselő a fővárosi környezetvédelméért. Erről legutóbbi parlamenti felszólalásakor a többi között így vallott:

„Tisztelt Országgyűlés! Választókerületem a főváros II. kerületének szegélye. Ennek a szép városnak, ennek a szép országnak egyik legszebb része. Hűvösvölgy és Zugliget, Pesthidegkút és Ady-liget szerencsés lakói mégis gyakran zúgolódnak, mert környezetük veszélyben van. Ott is a létező vízvezeték és a hiányzó csatorna talaj- és levegőszennyező drámája játszódik, pedig természetes megoldást maga a természet kínál. Mint valami múltból visszahangzó fenyegető kiáltás hasít végig Nagykovácsitól a Szép Ilonáig az Ördögárok. Szennyvíz pang benne a kezdeti Szurdoktól, és folydogál bele és benne mindenféle lé kilométereken keresztül. Ennek a szörnyű ároknak a betemetése szerepelt már a fővárosi tanács ötödik ötéves tervében, azonban akkor sok út tönkremenése miatt — olyan időjárás volt — valóban ki kellett húzni. Most a hatodik ötéves tervben, 1983-tól 74 millió, a hetedik ötéves tervben még 30 millió van tervbe véve. Maguk a tervek még, sajnos, nem készültek el. Milyen szép is volna a kertek és szép házak talaját és környékét a talajszennyvíztől megszabadítani és csatornát vezetni a rendbehozandó Ördögárokon keresztül. Ez ugyan többbe kerül. Választóim mégis reménykednek ebben.

Társadalmi munkára ők mindig készek, de ezt a nagy munkát nem lehet így megcsinálni. Eleget bajlódunk az utakkal, tisztogatjuk az erdőket, rétek hétvégi szennyezőinek maradványait. És dolgoznak. És tanítják gyerekeiket, hogy különbek legyenek minálunk. Különbek is lesznek. Kell, hogy így legyen, hiszen talán ettől függ az emberiség, a földi élet fennmaradása.”

Ezért tett eddig is nagyon sokat, s ezért kíván tenni a jövőben is dr. Pesta László.

Sárdi Mária

